

Kompensationsordningen for genanvendelsesvirksomheder har en række svagheder, der blandt andet indebærer, at der ydes kompensation også til virksomheder, der har mulighed for at overvælte udgifterne til affaldsafgiften på affaldsproducenterne, og at kompensations ydes uafhængigt af, hvor stor en del af affaldet, en genanvendelsesvirksomhed udnytter i sin produktion.

Der vil blive igangsat et udvalgsarbejde, der i 1997 skal undersøge, om kompensationsordningen giver genanvendelsesvirksomhederne tilstrækkeligt kraftige incitamenter til at sikre størst mulig genanvendelse af det modtagne affald og således minimere affaldsmængderne til forbrænding og deponering.

Udvalgets konklusioner vil danne baggrund for en beslutning om kompensationsordningens eventuelle videreførelse.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes i Told- og Skattestyrelsen at medføre engangsudgifter på i alt 0,2 mill. kr. til edb og information. Herudover skønnes forslaget ikke at medføre administrative konsekvenser.

Forslagets forhold til EU-retten

Skatteministeriet skønner, at forslaget ikke indeholder EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Til nr. 1 og 16

Det foreslås, at § 6, nr. 4, udgår, da bestemmelsen ikke længere er aktuel. Endvidere opdateres positionsnumrene i bilag nr. 2, uden at der er tale om realitetsændringer.

Til nr. 2

Formålet med det foreslåede § 9, stk. 2, er at sikre, at kalk til røggasrensning er afgiftsneutral. Kalken bliver bundet i restprodukterne og fraføres det registreringspligtige anlæg som affald. Da restproduktet er farligt affald, betales der ikke afgift, når restproduktet føres til behandling eller deponering.

Med det foreslåede § 9, stk. 3, lovfæstes de væsentligste undtagelser til afgiftspligten, som hidtil i en vis udstrækning er udledt af forarbejderne til loven.

Det foreslås således, at halm samt træflis og træaffald fra træforarbejdningens virksomheder, som tilføres forbrændingsanlæg, er fritaget for affaldsafgiften.

Rent jordfyld, som anvendes til daglig afdækning i en registreret virksomhed, og som tilføres denne som hele selvstændige læs, er efter forslaget fritaget for afgiften. Dette gælder også for ren jord og kompost,

der anvendes til slutafdækning i forbindelse med etablering af vækstlag. Ved rent jordfyld og ren jord forstås rene jordmaterialer uden indhold af andre stoffer, end man normalt ville finde i disse materialer, og som ikke er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt. Forurenet jord, der har gennemgået en rensning, og som efter rensningen er så ren, at jorden kan disponeres frit – det vil sige jord, som ikke af kommunalbestyrelsen betragtes som affald og dermed ikke er omfattet af kommunalbestyrelsens anvisningspligt – betragtes som ren jord også i afgiftslovens forstand.

Det foreslås endvidere, at affald, som flyttes fra afsluttede lossepladser mv., er fritaget for afgift. Med dette forslag undgås det, at der i visse tilfælde betales afgift to gange af det samme affald.

Det foreslås, at farligt affald, som tilføres et forbrændingsanlæg, fritages for afgift. Med de gældende regler vil modtagelsen af ikke-farligt affald på sådanne anlæg indebære, at anlægget som sådant bliver registreringspligtigt, og at der dermed skal betales afgift af alt affald, der tilføres anlægget, herunder også det farlige affald. Med forslaget præciseres det, at lejlighedsvis modtagelse af ikke-farligt affald på anlæg, der hovedsageligt destruerer farligt affald ved forbrænding, ikke indebærer, at anlægget skal betale afgift af også det farlige affald, der tilføres anlægget.

Endelig foreslås det, at affald på lossepladser mv., der efter deres etablering miljøgodkendes, bliver omfattet af afgiftspligten ved denne efterfølgende godkendelse. Af administrative grunde foreslås det, at de amtslige miljømyndigheder opgør vægten af affald på sådanne lossepladser.

Til nr. 3

Med forslaget forhøjes afgiften for affald med 50 kr. pr. ton affald for deponering, forbrænding med kraftvarme produktion og anden forbrænding. Denne forhøjelse lægges oven i den med lov nr. 493 af 30. juni 1993 vedtagne afgiftsforhøjelse. I forhold til de satser, der gælder i dag, stiger afgiften for affald, der deponeres, således med 140 kr. pr. ton, og satsen for affald, der forbrændes med kraftvarme produktionen, 50 kr. pr. ton, mens afgiften for anden forbrænding stiger med 100 kr. pr. ton.

Hovedprincippet i loven er fortsat, at der betales afgift efter affaldets bruttovægt. For slam, der brændes på slamforbrændingsanlæg på selve rensningsanlægget, opgøres den afgiftspligtige vægt dog anderledes.

Til nr. 4 og 5

For slam, der pumpes eller transporteres direkte fra et rensningsanlæg over i et slamforbrændingsan-